

La ferida que no tanca

«No pot fer-ho, perquè algú ha decidit que la via política és impracticable, que la via del diàleg és inexistent, i que la via de l'enteniment no és res més que una quimera»

La imatge d'un policia saltant amb les botes sobre diverses persones s'ha convertit en una de les més tristament famoses de la violència policial exercida durant l'1-O. Només fa cinc dies, es publicava un vídeo amb imatges inèdites de l'acció (<https://www.naciodigital.cat/noticia/155744/video/imatges/inedites/repressio/policial/1-o/collegi/barcelona>), que va tenir lloc a l'institut Pau Claris de Barcelona, un dels col·legis electorals que més va patir la repressió dels cossos de seguretat espanyols durant el referèndum.

És difícil de descriure tot allò que genera reviure aquelles imatges, repulsives i tan poc justificables, per molt que es vulguin blanquejar, tergiversar, dissimular o maquillar. Fa de mal pair reviure-les amb l'afegit de tots els enregistraments que encara no havíem vist, en uns 33 minuts on la insensatesa intenta esclafar la dignitat. Imatges tan esgarrifoses, tan execrables, que encara se't regira l'estómac de dalt a baix quan les veus.

Han passat ja més de set mesos, i la ferida no tanca. No pot fer-ho, perquè algú ha decidit que la via política és impracticable, que la via del diàleg és inexistent, i que la via de l'enteniment no és res més que una quimera. I no és una cosa que hagin decidit els partits sobiranistes, ni els qui el 21-D van dipositar el vot per aconseguir un nou estat, una nova república, una nova idea de convivència, de valors, de justícia i de memòria. Vots que també clamaven per la injustícia i per la desmesura d'aquella violència i de totes les violències. Perquè la llibertat que desitgen aquells votants implica un país que ha de ser, necessàriament, molt més humà.

Potser és per això que fa tant de mal veure com els culpables de la ferida campen impunement, dictant sentència, pegant a qui calgui, o denigrant la llibertat de qui no passa pel tub. Sense anar més lluny, aquest dimecres hem sabut que TVE va concedir sobresous a la cúpula d'Informatius per la cobertura de l'1-O (<https://www.naciodigital.cat/noticia/156067/tve/va/concedir/sobresous/cupula/informatius/cobertura/1-o>) i que Rosalía Iglesias, (<https://www.naciodigital.cat/noticia/156077/ingressa/pres/dona/rcenas/despr/no/poder/pagar/fian>) la dona de Bárcenas, tenia l'opció d'eludir la presó (<https://www.naciodigital.cat/noticia/156077/ingressa/pres/dona/rcenas/despr/no/poder/pagar/fian>) -recordem que ha estat condemnada a 15 anys- amb el pagament d'una fiança de 200.000 euros.

És una vergonya, una desmesura, un disbarat. És la manera de fer i de riure de l'opressor, d'aquell qui gaudeix actuant arbitràriament i fent de carceller. És una vergonya que ni tan sols sabem si podria reparar la moció de censura contra Mariano Rajoy. Com també és una vergonya que el govern central, amb la connivència de bona part de l'opinió pública, només es pugui sentir realitzat quan domina i quan esclafa. Que poc que val l'orgull d'Espanya si aquest és el preu a pagar, si aquest és l'únic camí que té per convèncer.